

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117011284
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117011284.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. októbra 2020, v trestnej veci obž. E. V. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného E. V. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/50/2017 zo dňa 08. júla 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému E. V. vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému E. V., nar. XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom P.,
ul. P. X, okr. G.

u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, l/, d/, n/ Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia veci - kovová drvička.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/50/2017 zo dňa 08.07.2020 2020 bol obžalovaný E. V. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

-obvinený E. V. od presne nezisteného času najmenej od mesiaca november 2015 až do 21.9.2016 v Prešove a inde, potom čo si opakovane od nezistenej osoby zabezpečoval rôzne množstvá rastlinnej sušiny konope, ktorú následne prechovával v mieste svojho trvalého bydliska v P., okres G., na ul. P. č. X, kde časť užíval pre svoju potrebu a časť opakovane v rôznych časových intervaloch, v rôznych množstvách a za cenu 5,- Eur za 0,4 g, resp. 10,- Eur za 0,8 g, odpredával rôznym osobám a to najmä v presne nezistenom čase koncom roka 2015 za sumu 10,- Eur za 0,8 g v intervale raz za dva mesiace obv. K. D., v presne nezistenom čase najmenej 5-krát obv. O. D., v mesiaci január 2016 v Prešove, na ul. Sibírskej bezodplatne poskytol presne nezistené množstvo marihuany, z ktorého sa dali vyrobiť dve cigarety T. K. a T. K., v mesiacoch júl a august 2016 najmenej 7-krát G. T. a to jednu dávku za 10,- Eur, I. J. v druhej polovici roku 2016 v mesiaci september najmenej 2-krát za sumu 10,- Eur, T. G. v lete 2016 najmenej 10-krát za sumu 5,- Eur za 0,4 g alebo za sumu 10,- Eur za 0,8 g v presne nezistenom čase v 2. polovici roku 2016 v priebehu 2 mesiacoch raz za týždeň za sumu 5,- resp. 10,- Eur D. X., kde dňa 21.9.2016 v čase od 17.00 hod. do 17.30 hod. v Prešove, na požiadanie obv. O. D., aby mu obv. K. D. zabezpečil kúpu jednej dávky marihuany, obvinení K. D. a O. D. po predchádzajúcom telefonickom dohovore obv. K. D. s obv. E. V., prišli do miesta trvalého bydliska obv. E. V. v P., okres G., na ul. P. č. X, kde obv. E. V. nasadol k obom obvineným do osobného motorového vozidla zn. O. C., EVČ: G. obvineného O. D., kde v aute vybral najmenej 6 skladačiek marihuany s tým, aby si obvinený O. D. vybral jednu dávku, kde počas uvedeného boli zadržaní príslušníkmi PZ, pričom pri osobnej prehliadke u obv. E. V. bolo nájdené igelitové vrečko s obsahom 3,54 g sušených vrcholkov rastliny konope s priemerným obsahom účinnej látky THC 12,3 %, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej 15 bežných jednotlivých dávok drogy a 6 kusov igelitových vreciek vydaných pri prehliadke osobného motorového vozidla s obsahom 4.65 g sušených vrcholkov konope s obsahom účinnej látky THC 11,7 %, z ktorého množstva by sa dali vyrobiť 18 bežných jednorazových dávok schopných ovplyvniť psychiku bežného konzumenta, pri osobnej prehliadke obv. O. D. bolo nájdené 1 igelitové vrečko s obsahom 0,2 g sušených vrcholkov rastliny konope s obsahom účinnej látky THC 11,6 %, z ktorého množstva by sa dala pripraviť jedna bežná dávka schopná ovplyvniť psychiku bežného konzumenta, pri prehliadke motorového vozidla obv. O. D. bolo nájdené igelitové vrečko s obsahom 0,74 g sušených vrcholkov rastliny konope s obsahom účinnej látky THC 10%, z ktorého množstva by sa dali vyrobiť najmenej dve bežné dávky drogy, schopné ovplyvniť psychiku konzumenta, kde rastliny rodu konope sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obž. E. V. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), d) Trestného zákona oproti neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona v spojení s § 39 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - kovová drvička.

Súčasne bol uložený podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákon ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podali v ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný E. V. voči všetkým výrokom, ktoré bližšie nezdôvodnil a prokurátor voči výroku o uloženom treste.

V následne predložených dôvodoch odvolania prokurátor považuje trest uložený obžalovanému za neprimeraný, nezohľadňujúci najmä rozsah, charakter a závažnosť trestnej činnosti. Bolo bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že tento obžalovaný poskytoval omamné a psychotropné látky viac ako trom osobám a predovšetkým táto skutočnosť by mala byť zohľadnená pri ukladaní trestu a už vôbec niet zákonnej dôvodnosti na zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Pri tak rozsiahlej trestnej činnosti súdom uložený trest nespĺňa podmienky účelu trestu. Je potrebné brať do úvahy aj dobu takmer jedného roka, počas ktorej sa obžalovaný tejto trestnej činnosti dopúšťal. Obžalovaný spáchanie skutku poprel, nad konaním neprejavil ľútosť, a preto nebol ani dôvod, aby súd ukladal trest s použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže na takéto postup neboli splnené žiadne zákonné

podmienky. Nesúhlasí ani s argumentáciou súdu, že obžalovaný spáchal skutok vo veku 20 rokov, ako študent strednej školy, keďže vzhľadom na svoj vek a životné skúsenosti si mohol v tom čase plne uvedomovať, akú závažnú trestnú činnosť pácha. V tomto prípade nebol naplnený ani jeden zákonný dôvod na použitie ust. § 39 Tr. zákona. Len samotná existencia veku 20 rokov nie je zákonným dôvodom na mimoriadne zníženie trestu. Obžalovaný si bol plne vedomý čo pácha a nešlo o jednorazové konanie, ktoré bolo cielené, premyslené, a preto nebol dôvod, aby súd pri ukladaní trestu bol tak mierny. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/50/2017 zo dňa 08.07.2020 vo vzťahu k uloženému trestu u obžalovaného E. V. a vec vrátil Okresnému súdu Prešov na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že len odvolanie obžalovaného E. V. je dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.10.2020 na otázku predsedu senátu, či procesné strany trvajú na podaných odvolaniach, s výslovným súhlasom obžalovaného E. V. jeho obhajca uviedol, že odvolanie, ktoré podali voči rozsudku okresného súdu, chcú modifikovať v tom smere, že jeho rozsah zužujú tak, že ich odvolanie smeruje už len voči výroku o treste. Obžalovaný sa chce k trestnej činnosti priznať, pričom dôvody, ktoré ho k tomu viedli, uvedie bližšie vo svojom konečnom návrhu.

Ustáľiac si tak rozsah prieskumnej činnosti v rámci konania o opravných prostriedkoch ako obžalovaného tak aj prokurátora je potom potrebné uviesť, že tieto smerovali už len voči výroku o uloženom treste.

Odhliadnuc od uvedeného krajský súd okrajom poznamenáva, že okresný súd v rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu vykonal na hlavných pojednávaniach všetky dostupné dôkazy, a to aj uložené krajským súdom v jeho predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, potrebné na objasnenie skutkového stavu a tieto následne jednotlivito aj vzájomne vyhodnotil a tak dospel ku správny a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu, už plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom súd prvého stupňa podrobne a konzistentne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa pritom spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Výsledky takto vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez pochybností možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaný E. V. spáchal skutok takým spôsobom, ako to ustálil prvostupňový súd v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Tieto skutkové okolnosti, považuje druhostupňový súd za správne, s nimi sa stotožnil, a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia komplexne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie okresného súdu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Vo vzťahu k určovaniu druhu trestu a jeho výmery sa odvolací súd riadil nasledovnými základnými zásadami ukladania sankcií a týmito úvahami.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd Slovenskej republiky ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest (osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Z hodnotového systému právneho štátu je nutné vyvodiť, že sloboda môže byť zachovaná jedine tak, že sa s ňou bude nakladať ako s najväčším princípom, ktorý nesmie byť obetovaný účelnosti a jednotlivým výhodám. Trest realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchatelov trestných činov, a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco a zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním, spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Moderné humanistické teórie zaoberajúce sa účelom trestu a trestného práva vôbec sú založené na myšlienke, že trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepseniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. V takom prípade je dobré, že páchatel trest považuje za adekvátny, spravodlivý a súhlasí s ním. V trestnom zákonodarstve právneho štátu nie je trest sám osebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. Takéto ponímanie trestu sa líši od absolútnych teórií trestu vychádzajúc zo zásady „punitur, ne peccato“, teda „trestá sa, aby nebolo páchané zlo“. Preto možno nepochybne konštatovať, že páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Neprimeraný trest je teda negáciou práva, ktorá sa svojou podstatou (negovaním práva) ničím nelíši od trestného činu, pričom páchatel, ktorému toto bezprávie spôsobil štát, nebude mať možnosť dosiahnuť negáciu štátom spôsobenej negácie práva, keďže monopol na trestanie má v rukách štát. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatela nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatela. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. U páchatela neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky

primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútka, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. Tak ako pri rozhodovaní o vine i pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Len dôsledné a dôkladné poznanie veci a všetkých okolností prípadu umožňuje, aby súd v zmysle zásad voľného uváženia, objektívnosti a diferencovanosti rozhodol o spravodlivej výmere konkrétneho trestu. Pri hodnotení jednotlivých okolností prípadu individuálne i v ich vzájomných súvislostiach sa uplatňujú predovšetkým analytické a syntetické metódy poznávania, indukcia, dedukcia, ako aj metódy formálnej i dialektickej logiky, ale aj ďalšie bežné metódy poznávania, aby ich výsledkom mohlo byť spravodlivé, jasné zrozumiteľné a presvedčivé rozhodnutie. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

V súlade so zásadou individualizácie trestu preto Trestný zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu stanovenú v osobitnej časti. Umožňuje tak uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie a podobne. Nie je možné však vylúčiť, že viacero okolností, ktoré inak samy osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, vo svojom súhrne nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle ustanovení § 39 <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=onrf6mjzgyyv6mjugbpxazruga&conversationId=133573>> ods. 1 Tr. zákona <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=onrf6mjzgyyv6mjuga&conversationId=133573>>.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. okolnosti prípadu v spojení s ďalšími tam uvedenými podmienkami môžu byť iba okolnosti, ktoré sú súčasťou skutku, resp. vo výnimočnom prípade aj také, ktoré síce nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, ale v danej kvalite a kvantite sa pravidelne nevyskytujú, pričom v aplikačnej praxi súdov sú to všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy obvineného. Pomery obvineného sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia - charakterizujú jeho osobu ako objektu trestu a jeho citeľnosti pre neho a význam týchto pomerov sa zhodnotí vo všetkých týchto súvislostiach významných pre jeho nápravu a z toho plynúci záver musí byť zjavný, že trest uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by obvinený pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Teda, že by bol neprimerane prísny a súčasne, že narušenosť obvineného nie je až taká závažná, aby bolo potrebné na neho pôsobiť trestom dlhšieho trvania.

Pri zisťovaní existencie vyššie uvedených zákonných podmienok boli hodnotené poznatky vzťahujúce sa k osobe obžalovaného <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=nnptembqhfpyw6c7obqwg2dborswyx3uojsxg5domvug6x3dnfxhk&conversationId>> E. V. a súčasne boli zvážené možnosti jeho resocializácie. Z vykonaného dokazovania vyplýva aj to, že intelekt, osobnosť obžalovaného a existencia rodinného a citového zázemia posúvajú resocializáciu k pozitívnemu hodnoteniu.

Obžalovaný E. V. podľa odpisu z registra trestov nebol doposiaľ súdne trestaný a ide u neho o prvý prípad drogovej trestnej činnosti. Z podanej charakteristiky mesta Prešov vyplývajú len skutočnosti

všeobecného charakteru, pričom obžalovaný bol doposiaľ trikrát postihnutý za priestupok a to blokovou pokutou 20,- eur za porušenie pravidiel cestnej premávky a dvakrát napomenutím Mestskou políciou Prešov. Podľa správy SOŠ obchodu a služieb, Prešov sú jeho študijné výsledky priemerné, pričom na odbornom výcviku nemá žiadny problém. Znalkyňa z odboru psychiatria MUDr. T. V. pri svojom výsluchu v konaní pred súdom uviedla, že u obžalovaného zistila škodlivý konzum kanabinoïdov s počínajúcou závislosťou. Z medicínskeho hľadiska odporúča uloženie zákazu konzumu psychoaktívnych látok.

Pokiaľ ide o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti krajský súd zistil iba existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/, písm. l/, písm. d/, písm. n/ Tr. zák., lebo obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, priznal sa k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie úprimne oľutoval, spáchal trestný čin blízko veku mladistvého a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (viď oznámenie Krajskej prokuratúry Prešov o napomáhaní pri vyšetrovaní a objasňovaní iného obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, e/, ods. 3 Tr. zákona).

Vychádzajúc a rešpektujúc vyššie uvedené hľadiská ako aj účel trestu a možnosti nápravy obžalovaného sa krajský súd stotožnil s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu u obžalovaného tak, ako to učinil aj okresný súd, nestotožnil sa však s jeho výmerou.

V kontexte uvedeného odvolací súd po zvážení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím na vek obžalovaného, zistenie, že u obžalovaného nejde o zvlášť narušeného páchatel'a, keďže išlo o jeho prvé vybočenie z vedenia inak riadneho života, vyvodil záver, že uloženie trestu obžalovanému v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (na 10 až 15 rokov) by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Odvolací súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zvážil aj okolnosti na strane obžalovaného a zastáva názor, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov v plnej miere zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, vzhľadom na vyššie uvedené a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takéhoto trestu.

Krajský súd sa ale na druhej strane stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu o zaradení obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia z dôvodov bližšie uvedených v napadnutom rozsudku a tieto si aj osvojil. Vzhľadom na mieru narušenia obžalovaného ako aj jeho celú osobnosť, má aj odvolací súd za to, že zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená aj z resocializačného hľadiska.

V zhode s rozhodnutím súdu prvého stupňa aj odvolací súd uložil obžalovanému E. V. trest prepadnutia veci (kovová drvička), keďže išlo o vec, ktorá bola používaná pri páchaní trestného činu.

Ohľadne výroku, ktorým bol obžalovanému obligatórne uložený ochranný dohľad na dobu jedného roka (obžalovaný bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu - viď § 76 ods. 1 Trestného zákona), tento žiadna z procesných strán nenapadla odvolaním, preto ho ponechal krajský súd nedotknutým v napadnutom rozsudku okresného súdu.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti, ako aj právne úvahy, ktorými sa riadil krajský súd pri svojom rozhodovaní preto neboli neakceptované odvolacie námietky prokuratúra a v dôsledku neopakovania tých istých skutočností v celom rozsahu na ne odkazuje. Z vyššie uvedeného je totiž zrejmé, že osobnosť obžalovaného výrazne narušená nie je, a preto možno dôvodne očakávať, že jeho prevýchova bude lepšie zabezpečená miernejšou sankciou. Krajský súd súčasne dodáva (v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, napr. rozsudok 4 Tdo 12/2009), že použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252339'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák., teda zníženie zákonnej trestnej sadzby pod dolnú hranicu prichádza do úvahy aj pri kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu, pričom kumulatívne nie je možné vylúčiť aj použitie niektorej z alternatív uvedených v ustanovení § 39 ods. 2 Tr. zák. Odvolací súd preto vo výroku o treste prihliadol k skôr uvedeným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré sú

pri úvahách o druhu a výške trestu rozhodujúce, k okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a, a na všetky vyššie uvedené skutočnosti súvisiace s primeranosťou a proporcionalitou trestu uvedené v tomto rozhodnutí.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.